ционалния актъ на протектората. Това бѣ единия законъ който дългиятъ Парламентъ искаше вече да гласува, когато Кромвелъ го пръсна: разпоредбитѣ му бѣха по-либерални отъ колкото оние на предишната изборна система. Всички граждани който владѣеха имотъ отъ 5000 лева бѣха избиратели; никакви условия на избираемость; четиристотинъ и шестдесеть депутати отъ които четиристотинъ за Англия и шестдесеть за Шотландия и Ирландия, такива бѣха главнитѣ членове на тоя проектъ съ който Кромвелъ ~~[illegible]~~ по него време се гордѣеше. Само единъ отъ членоветѣ на новия конституционенъ актъ туряше едно ограничение на парламентскитѣ права, като установяваше ~~вре~~ предварително ~~[illegible]~~, че ~~и~~ ~~избранитѣ~~, представителитѣ нѣматъ право да измѣняватъ ~~слѣдующето~~ ~~правителство~~ управлението, „тъй както то бѣше установено въ едно лице и единъ парламентъ".

Това постановление бѣше достатъчно за да отстрани множество добросъвѣстни републиканци. Но явиха се други и бѣха